

Ewangelia na czwartek: «Odpuszczone są ci twoje grzechy»

Ewangelia z czwartku 13 tygodnia okresu zwykłego wraz z komentarzem. «Odpuszczone są ci twoje grzechy». Pan czeka na nas w sakramencie pokuty, żeby odpuścić nam nasze grzechy, i napełnić nasze życie pokojem, jak to uczynił w przypadku paralityka.

Ewangelia (Mt 9, 1-8)

Jezus wsiadł do łodzi, przeprowił się z powrotem i przyszedł do swego

miasta. A oto przynieśli Mu paralityka, leżącego na łożu. Jezus, widząc ich wiarę, rzekł do paralityka: «Ufaj, synu! Odpuszczone są ci twoje grzechy».

Na to pomyśleli sobie niektórzy z uczonych w Piśmie: On bluźni.

A Jezus, znając ich myśli, rzekł: «Dlaczego złe myśli nurtują w waszych sercach? Cóż bowiem łatwiej jest powiedzieć: „Odpuszczone są ci twoje grzechy”, czy też powiedzieć: „Wstań i chodź!” Otóż żebyście wiedzieli, iż Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów» – rzekł do paralityka: «Wstań, weź swoje łoże i idź do swego domu!»

On wstał i poszedł do domu.

A tłumy ogarnął lęk na ten widok, i wielbiły Boga, który takiej mocy udzielił ludziom.

Komentarz

Sława Jezusa zataczała coraz większe kręgi i gdziekolwiek się udał przynoszono do niego chorych, aby ich uzdrowił. Tego dnia przybył do Kafarnaum, swojego rodzinnego miasta, i przyniesiono do niego na noszach sparaliżowanego człowieka.

Gdy tylko Jezus go widzi mówi do niego: „Ufaj synu! Odpuszczają ci się twoje grzechy”. Jezus patrzy w serce człowieka i dlatego mu mówi: odpuszczają ci się twoje grzechy. Tak, tamten człowiek potrzebuje uzdrowienia, nie może stać o własnych siłach, ale jego serce pragnie Bożego przebaczenia.

Faryzeusze, słuchając Jezusa, mają złe myśli. Mają serca podłe, małe, zamknięte, niezdolne do otwarcia się na prawdę. Uważają, że są w

posiadaniu prawdy i koniec końców jej nie poznają.

Jezus przyjaźnie zwraca się do faryzeuszy, mówi do nich: „Dlaczego złe myśli nurtują w waszych sercach? Cóż bowiem jest łatwiej powiedzieć: «Odpuszczają ci się twoje grzechy», czy też powiedzieć: «Wstań i chodź!»?”.

I Jezus dokonuje cudu: „wstań, weź swoje łoże i idź do domu”. Paralityk wstaje, bierze swoje nosze i idzie do domu.

Wraca do domu całkowicie wyleczony. Wraca z czystym sercem i zdolnością do prowadzenia normalnego życia.

Ci, którzy byli świadkami tego cudu wracają do swoich domów wielbiąc Boga za cuda, w których uczestniczyli.

Św. Josemaría zachwycił się
rozmyślając nad Bożym
przebaczeniem. Powiedział kiedyś:
„Jeśli rozważamy rzeczy powoli,
zobaczymy, że Bóg Stwórcą jest
godny podziwu; Bóg, który
przychodzi na krzyż, aby nas
odkupić, jest cudem; ale Bóg, który
przebacza, Bóg, który nas oczyszcza,
który nas oczyszcza, jest wspaniałą
rzeczą! Czy jest miejsce na coś
bardziej ojcowskiego? Czy żywisz
urazę do swoich dzieci? Prawda? Tak
więc Bóg, nasz Pan, gdy tylko
poprosimy Go o przebaczenie,
przebacza nam całkowicie. To
świetnie!”[1]

Jezus czeka na nas w sakramencie
pokuty, aby przebaczyć nam tak jak
przebaczył paralitykowi, i aby
poprzez przebaczenie napełnić nasze
serca pokojem.

[1] *Słowa św. Josemaríi zebrane w książce "Antes, más y mejor" Lázaro Linaresa, ediciones Rialp 200*

Javier Massa // Zdjęcie:
Gagliardi Photography - Canva
Pro

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/czwartek-13zwykly/>
(03-03-2026)